

Madjari so povabili Otona Habsburškega v Cleveland

Med Madjari sta se pojavili dve struji: ena silno napada Otona, kot naslednika dinastije, ki je žulila njih domovino in onimi, ki trdijo, da je bila Madjarska pod Avstrijo cvetoča dežela.

Cleveland, O. — Del clevelandskih Madjarov je formalno povabil Otona Habsburškega, naj pride v Cleveland, kjer bi govoril v mestnem avditoriju. Čisti preostanek prireditve bi šel za madjarski Rdeči križ.

To povabilo potomecu Habsburžanov je važen faktor v pretekajočem, ki je nastalo od časa, kar se nahaja Oto v Zed. državi. Bojno polje so madjarski časopisi, predvsem Szabadsag, ki je največji madjarski dnevnik v Ameriki in ki v svojih uredniških člankih ostro napada Habsburžane, ki so držali njih domovino v kletcih, da se njih mogla politično osvoboditi izpod avstrijskega jarma.

"Stare rane," piše časopisje, "se zopet odpro, kadar se pojavijo na obzorju oblaki, ki grozijo povrnitev Habsburžanov na

madjarski prestol."

Nasprotna stranka je pa pisala Otonu pismo zatrjujoč, da ga ameriški Madjari pozdravljajo in še vedno upajo na Otona. eina-kralja. Madžarska ni bila od časa Alostija Velikega in Matije Korvina nikdar tako mogočna, kot je bila za habsburških časov in če bo Oton našel čas in prišel sem med svoje Madjare, ga bodo sprejeli z navdušenjem.

Medtem se pa nahaja Oto v Washingtonu, kjer se je udeležil obletnice 15. marca 1848, ko se je vršila vztrajna Madjarov proti Habsburžanom. To je bilo prvič v zgodovini Habsburžanov, da bi se bil kdo njih rodbine udeležil obhajanja spominskega dneva revolucije proti njegovi lastni dinastiji.

ANGLEŠKI LETALCI BOMBARDIRAJO NEMŠKI ZRAKOPLOVNI PRISTAN

London, 20. marca. — Anglični avijatičarji so napravili danes ponoči silovit izpad na nemško zrakoplovno pristanišče, ki se nahaja na otočju Sylt. Več kot sedem ur so deževali bombe iz angleških bombnikov na hangarje, delavnice in izletna pota. To je bil eden najsilnejših napadov zrakoplovstva v tej vojni.

S tem so Angleži vrnil nemški zračni napad zadnjo soboto na vojno pristanišče v Scapa Flow. Po tistem nemškem napadu je izjavil angleški premier Chamberlain, da bodo Nemci zdaj sami odgovorni za

posledice. In ta sinočni napad je najbrže odgovor za nemške bombe zadnjo soboto, ki niso padale samo na vojno pristanišče, ampak tudi na ribiške kočve v bližini, kjer je bilo več oseb ubitih in ranjenih.

Angleški bombniki so krožili nad nemškim zrakoplovnim pristanom in spuščali bombe naprej in naprej. Prve bombe so ušle poslopja in plamen je bil zatem cilj nadaljnjim napadom. Slišale so se tudi razstrelbe v skladiščih za municijo. Ob 3:30 zjutraj so se vrnil anglični avijatičarji domov nepoškodovani.

Zapirajte vrata!

Mrs. Margie Kogovšek, naša vrla Slovenka, stanujoča na 15606 Holmes Ave. je včeraj zjutraj opazila prazno ledenico, ki stoji v veži pri njenem stanovanju. Neznani izmik, ki si je najbrže hotel pripraviti vesele velikonočne praznike, je vzel lep dišeč želedec, okusno šunko in polno košaro jajec. Tat mora biti bolj krepke marave, ker je vzel poleg drugih dobrot iz ledenice tudi čebulo. Da gleda pa samo za boljimi stvarmi je dokaz to, ker je prepustil Mrs. Kogovšek v ledenici krompir čes, to naj ima pa ona s svojo družino za praznike. Je moral pač biti kdo, ki je vedel za razmere v hiši.

Mrs. Kogovšek bo morala še enkrat v trgovino, če bo hotela sebi in družini napraviti kaj boljše za praznike. Mrs. Kogovšek je vdova in ne živi v razkošnih razmerah, zato ta tatvina toliko bolj zadene. Pa kaj, ko dolgooprstneži nimajo vesti. Mrs. Kogovšek pravi: ljudje, zapirajte vrata ponoči!

Kadar avto stoka

Z vsem zaupanjem se lahko obrnete na East End garažo, kadar vaš avto potrebuje kako popravilo ali barvo. Lastnika garaže sta John Lakner in Frank Gabriel, prostor 15316 Waterloo Rd.

Poboljšani farani

Clevelandski škof Schrembs se je podal sinoči v faro sv. Odršenika na 15712 Kipling Ave. ter odvezal farane od izobčenja, ki ga je izrekel nad njimi pred enim mesecem, ker so se protivil škofjskim odredbam, da bi dovolili vstop župniku Caruso, ki ga je škof imenoval za to faro. Ves ta čas je bila zaprta cerkev in farna šola in farani niso bili deležni sprejemanja zakramentov katoliške Cerkve. Zdaj so prišli farani k škofu in obljubili, da se hočejo v bodoče podvreči vsem odredbam škofjskega urada.

Došli iz domovine

Včeraj je prišla iz stare domovine mlada Matilda Intihar, ki je prišla k stricu in teti, Mr. in Mrs. John Intihar, 4662 E. 93rd St. K svojemu stricu Mr. Gregurichu na 537 E. 118th St. je pa prišel 21 letni Anton Malenič. Obema je preskrbela listine za potovanje firma Mihaljevich Bros.

Dr. Folin za koronerja

Barberton, O. — Slovenski zdravnik dr. John J. Folin, je vložil pri volivnem odboru petico za okrajnega koronerja ali mrliškega oglednika. Dr. Folin je član organizacije Mladih demokratov. Našim rojakom prav toplo priporočamo, da pomagajo vrlenu dr. Folinu do izvolitve.

V poslanski zbornici se obeta hud boj, da se ohrani moč politikarjev

Washington, D. C. — Senat je sprejel z 58 proti 28 glasovom dodatek k takozvani Hatch postavi, ki prepoveduje vsem federalnim uslužbencem aktivnost v političnih kampanjah, doprinese za politične kampanje itd. Dodatek se pa nanaša tudi na državne uslužbence, kateri so indirektno plačani s federalnim denarjem. S tem se hoče vpletati v deželo čisto politiko in odvzeti politikarjem moč, da bi izrabljali federalne in državne uslužbence za svoje politične namene.

Zdaj se bo vnel radi tega dodatka velik boj v poslanski zbornici. Nekateri prerokujejo, da bo dodatek običal pri postavnem odseku, da niti v zbornico ne bo prišel. Če bi bil ta dodatek sprejet, bi se rešilo kakih 500.000 državnih uslužbencev iz rok politikarjev.

V državi Ohio bi bilo prizadeh kakih 15.000 državnih uslužbencev, med temi 7.200 uslužbencev "pri cestnem oddelku, ki so vse ali pa delno plačani iz Washingtona. Dalje bi prizadele uslužbenke pri oddelku za brezposelnost, zavarovalnico, pri zdravstvenem oddelku, pri oddelku za dobrodelnost in šolskem oddelku.

Ti uslužbenec ne bi smeli biti aktivni v političnih kampanjah, ali da bi svoje podrejene silili v take svrhe ter da bi se jim naložilo politični davek.

Demokratje so proti izrednim davkom

Sinoči so imeli sejo neodvisni kandidati za demokratske predstavnike načelnike 23. varde pod načelnstvom Herman Radina in Joseph Salettel in so soglasno sprejeli sledečo resolucijo:

Da bodo napeli vse moči, da se porazi davčna levy pri izrednih volitvah 27. marca;

Da bodo delovali vzajemno s "Klubom za ponovno izvolitev Roosevelta" za njegovo izvolitev;

V Florido!

Mr. Mike Telich, zastopnik Sun Life je odpotoval danes v Florido, kjer se vrši v Palm Beach konvencija zastopnikov te zavarovalne družbe. Za časa njegove odsotnosti se lahko obrnete na 1040 Terminal Tower, telefon CHerry 7877.

Voščilo iz bolnišnice

Bolnik Louis Frank iz Bistrične želi svojim prijateljem in znancem vesele velikonočne praznike.

Juhu, pomlad je tu!

Se reče, po vremenu bi se dalo še debatirati če je ali če ni, toda v pratiki vidimo črno na belem, da je skočila pomlad v deželo danes popoldne ob 1:24. Če to velja za stari kraj, velja tudi za tukaj, čeprav je morda šest ur razlike. Ampak fakt je, da je danes začel pomlad in če vam to ni všeč, se pomnite z onim, ki je pratiko tiskal.

Izumitelj trdi, da bo v stanu držati sovražnika 1000 milj od obrežja

Washington, D. C. — Vojni in mornariški oddelek sta dala dovoljenje, da se preizkusi nove vrste bomba, ki jo je izumil Lester Barlow iz Baltimore. Izumitelj trdi, da je to najbolj učinkovita iznajdba, kar jo je še kdo izumil, kar se tiče vojskovanja.

Barlow je naprosil mornariški in armadni oddelek vlade za dovoljenje razkazati svoj izum v akciji in da bo dokazal, da se s to iznajdbo lahko drži sovražnika do 1000 milj od obrežja. Poizkus se bodo vršili na suhem in na vodi. Barlow trdi, da bo taka bomba, ki bi tehtala 1000 funtov, ubila vso posadko na ladji, ako bi se razpočila v bližini 200 do 300 čevljev od ladje.

Italija posreduje v trgovalju med Turčijo in Nemčijo

Ankara, Turška. — Zavezniki skrbno opazujejo, kako Italijani prodajajo v Turčiji nemško blago pod laškim imenom. Obenem pa Italija kupuje v Turčiji ribe in žveplo, pa ne za svojo rabo, ampak pošilja to v Nemčijo. Zaenkrat se te vrste trgovina še ne vrši v velikem obsegu. Zavezniki so pripravljene nastopiti, če bo trgovina zavzela večji obseg.

Sem se je tudi zvedelo, da se Rusija pridno pripravlja za obrambo v Črnem morju. V ta namen je začela polagati mine pred pristanišče Batum, odkoder je glavni izvoz olja. Toda tudi Turška ne drži križem rok in se pridno pripravlja na obrambo.

Govorica se širi, da bo Nemčija skušala odvrniti Turško od zaveznikov. To je sicer pod sedanjostjo turško vlado nemogoče, vendar so zavezniki na pažnji.

Smrtna nezgoda rojaka

Včeraj je avto do smrti poškodoval rojaka Jožeta Perko, star 65 let in stanujoč na 1705 E. 30. ceste. Avto ga je zadel, ko je hitel preko 55. ceste pri Central Ave. Mrliški oglednik je izjavil, da mu je počila lobanja. To smo posneli iz ameriških časopisov, več nam pa o pokojnem ni znanega.

V Evropi ni nobenega upanja za mir

Švedi vozijo polne vozove obleke in živeža na pomoč Finski

Stokholm. — Po zamrzlih potih, ki vodijo iz Švedske na Finsko, se vrste dolge karavane naloženih truckov, z obleko in živežem za kakih 100.000 Fincev, ki so se po mirovni pogodbi z Rusijo naenkrat znašli brez strehe in brez vsega. To je vse drugačna slika, kot se je pa nudila še nedolgo tega na Finskem, kamor so rinile železne karavane bojnih ruskih tankov, ki so bruhale smrt in razdejanie.

Švedska vlada je potom radia apelirala na narod za vozila in za razne potrebščine prizadetim finškemu narodu. Kmalu so ljudje ponudili na razpolago 500 truckov in 100 busov za prevoz za 500 milj dolgo pot do finske meje. Vsako švedsko mesto si je izbralo svoje finsko mesto, kamor bodo poslali pomoč, da ne bo kake zmešnjave. Vlada je ukazala vsem gazolinskim postajam, da dajo tem vozilo kurivo za stonj.

Bratova smrt ga je podžgala za čiščenje raketirjev in morilcev

New York. — Okrajni pravnik O'Dwyer, ki je nastopil svoj urad šele v januarju, je prisegel, da bo očistil nasebino Brooklyn raketirjev, gangežev in morilcev. V to ga je največ podžgala smrt njegovega brata, ki je bil ubit pri nekem ropu. Ta morilska tolpa ima dozdan na vesti najmanj sedem umorov pri, ki naj bi izpovedale proti delavskemu raketirju Louis Buchhalterju. Ganga je bila v zvezi tudi z enako organizacijo v Detroitu.

V zvezi s to gango morilcev so včeraj prišli v Hollywoodu Irvinga Cohena, ki je nedavno nastopil v nekem filmu pod imenom Jack Gordon. Obtožen je umora nekega Walterja Sage, katerega truplo so našli še v juliju 1937, vse preluknjano od ubodljivajev z nožem.

Nov grob v domovini

Anton Lovše, 1039 E. 61st St. je prejel iz stare domovine žalostno vest, da mu je 13. februarja umrl v Hinjah oče Peter Lovše v starosti 75 let. Tukaj zapuščajo sina Antona, v Bridgeport, O. hčer Antonijo Kocjančič, v starem kraju pa tri hčere, dva sinova in več sorodnikov. Naj počiva dobri oče mirno v rodni grudi.

Voda zastoni

Mestna zbornica je odglasovala, da bo dajalo mesto tudi še naprej zastonj vodo raznim dobrodelnim organizacijam, javnim in farnim šolam ter bolnišnicam.

Anglija je trdno odločena, da ne odneha od svojih ciljev. Zaveznika sta pripravljena tudi na zvezo Nemčije, Rusije in Italije.

ANGLIJA IN FRANCIJA BOSTA OB UGODNEM TRENTKU UDARILI PO NEMČIJI

London, 19. marca. — Premier Chamberlain je danes v zbornici poslancev razložil stališče Anglije in Francije in izjavil, da sta zaveznika pripravljena sprejeti vsak izziv diktatorja Hitlerja in da niti za las ne odjenjata od prvotnih ciljev, radi katerih sta šla v vojno. Sprejemljivi bi bili samo taki mirovni pogoji, ki bi za vselej odpravili vsako oboroževanje v veliki meri in ki bi zagurali stalen svetovni mir.

Zbornica je živahno aplavdirala, ko je Chamberlain izvajal stališče zaveznikov rekoč, da Anglija in Francija ne bosta sili lila v nevarne izpade, ampak bosta čakali na pripraven čas in tedaj udarili po Nemčiji. Dalje je povedal, da zaveznika zato nista poslala nameravane pomoči, okrog 100.000 vojakov na Finsko, ker je Nemčija zagrozila Skandinaviji z vojno, če bo pustila prehod zavezniških čet.

Chamberlain je potem razložil zbornici, da je bil namen zaveznikov poslati Finski na pomoč 50.000 vojakov koncem marca in 100.000 pa koncem aprila. Načrt se pa ni izpeljal, ker je v zadnjem trenutku Nemčija zagrozila Norveški in Švedski z vojno, če bosta dovolili prehod zavezniških čet. Zato tudi Finska ni hotela vprašati zaveznike za to pomoč, ker ni hotela žrtvovati svojih sosed, Švedske in Norveške, ampak se je raje sama žrtvovala.

Tudi U.S. ne upa za mir

Washington, D. C., 19. marca. — V Beli hiši pazno motri položaj v Evropi in iz evropskih poročil je razvidno, da je trenutno kaj malo upanja za mir. Rooseveltov tajnik Early je podal izjavo, da Roosevelt iz evropskih poročil ne more najti podlage, na kateri bi se lahko začela mirovna pogajanja.

Pa sta le dočakala

St. Louis. — Leta 1918 je odšel Kristof Kulp, star 27 let, s farne v mesto in obljubil svojem dekletu, Tereziji Geisler, da bo prišel ponjo, kadar jo bo imel s čim preživeti. Ves čas sta si dopisovala in si delala pogum k vztrajnosti. Sedaj, po 22 letih, pa je prišel Kristof in povedal čakajoči nevesti, da ima lepo farmo v Miles City, Mont. Režika ga je zvesto čakala in po poroki sta odšla na svoj novi dom.

Proračun za Euclid

Euclidska mestna zbornica je pri pondeljki seji odobrila proračun za mestne izdatke v tem letu v vsoti \$235,374, kar je za okrog \$20,000 manj kot v prejšnjem letu.

Ni državljsanske šole

Razred za državljansko šolo, ki se vrši vsak ponedeljek in četrtek večer v javni knjižnici na 55. cesti in St. Clair Ave. drugi teden ne bo imel pouka. S poukom se pa zopet prične 1. aprila.

Seja dramskega kluba

Seja dramskega kluba sv. Vida, ki je bila sklicana za jutri večer, je prestavljena na četrtek 28. marca, kar naj vzamejo vsi člani na znanje.

Posebne cene

Frank Mramor, 6710 St. Clair Ave. naznanja posebno znižane cene za ta teden. Opozorjamo na oglaš!

Velikonočna izdaja

Jutri bo izšla naša velikonočna številka v povečani izdaji.

Vsi Finci beže iz Hanko

Hanko, Finska. — To nekdanje cvetoče finsko mestce v Finskem zalivu, ki je imelo sloves kot "bajtiški Gibraltar," postaja vsak dan bolj prazno. Finci beže iz njega, nesoč s seboj, kar morejo v naglici odnesti, predno pridejo tje Rusi. Na polotoku Hanko so vse ceste natrpane truckov, voz, avtov, ki vozijo ljudi v notranjost Finske pred "odrešeniki," ki so dobili po pogodbi ta kraj v najem za dobo 30 let. Vsak prebivalec ima samo eno željo in ta je, da reši sebe in kar more svoje lastnine preko nove finske meje, predno pride rdeča armada, ki bo kraj zasedla v soboto.

Prememba seje

Članstvo društva Zvon se obvešča, da v nedeljo ne bo seje radi velikonočnega praznika. Seja se bo vršila v nedeljo 31. marca ob desetih dopoldne.

Davki za Euclid

Letošnja davčna mera za mesto Euclid je 2.65 od vsakih sto dolarjev vrednosti. Pred tremi leti je bila lestvica 2.37.

Molitveniki in drugo

V knjigarni Joe Grdina, 6121 St. Clair Ave. si lahko nabavite po zmernih cenah lepe molitvenike, rožne vence, križe in podobno. Podjetje priporočamo.

Prememba programa

Norwood Appliance & Furniture sporoča, da bodo imeli radio program ob četrtek zjutraj ob 8:30 in ne ob sredah.

Na Finskem se boje tifusa in kuge

Helsinki, 18. marca. — V napokopani. Nevarnost nalezljivih bolezni se bo pojavila takoj, ko se bo začel tajati sneg, kar se navadno zgodi sredi aprila. Nič manjši problem nima na rokah Rusija, ki bo zasedla ožino Karelian in obrežje jezera Ladoga, kjer so se vršili najbolj vroči boji in kjer je padlo največ vojakov.

Finci se že skrbno pripravljajo in bodo imeli pravočasno na rokav zdravila, če se pojavi tifus ali kuga. Finci so za časa vojne kolikor je bilo mogoče pokopali vse padle vojake. Ruse so pokopavali v skupnih grobovih, trupla domačih vojakov so pa pošiljali domov za pokop, kjer je bilo to pač mogoče.

Po raznih bolnišnicah leži do 40.000 ranjenih finskih vojakov, za katere je treba skrbeti. Poleg tega morajo najti streho in delo za tisoč novih doseljencev od ruske meje, ki beže pred Rusi.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 67 Wed., March 20, 1940

Kaj je s Hitlerjem?

Zadnje čase je napravil Hitler nekaj krenenj, da je postal svet nanje pozoren. Poslal je svojega zunanega ministra k papežu in Mussoliniju in v soboto je nesel nemški poslanik McKensen neko tajno poročilo v italijansko zunanje ministrstvo ravno ob času (nekateri pravijo, da to slučajno), ko je bil tam ameriški podtajnik Welles. To je zbudilo pri diplomatih vprašanje, če mar ne išče Hitler potov, da bi se nehala vojna na zapadni fronti? Če Hitler res išče pota do premirja, potem se je obrnil na pravi naslov, ker bo prišla prva poteza za mirovna pogajanja iz Vatikana ob asistenci Zed. držav.

Še nekaj drugega se je zgodilo s Hitlerjem, ki je zbudilo pozornost po vsem svetu in to je, da vedno pogostje govori o Bogu. Ali je Hitler res zapustil svoja poganska pota in se vrnil k veri svojih očetov? Dasi je bil rojen in vzgojen v katoliški veri, pa ji je, ko je prišel do moči, obrnil hrbet in začel neusmiljeno preganjati vse vere: katoliško, protestantsko in židovsko ter začel pridigati svojim pristašem poganizem. Postal je do neke meje mistik in je začel bolj verovati zvezdoslovcem, kot pa v Boga.

Zadnje čase se je pa hipoma popolnoma spremenil. Še nedolgo, ko je povzdignil svoj glas in povedal nemškemu narodu, da je Bog z njimi. Bog da ga je obvaroval v Monakovem, ko so mu sovražniki stregli po življenju. Bog da mu je ohranil življenje samo za nemški narod.

Boga in božjo Vsemogočnost ima Hitler vedno pogosteje na jeziku. Še celo pogosteje, ko ga je imel na jeziku v svetovni vojni kajzer Viljem.

Poleg tega pa še to, da je nenadoma poslal k papežu v Rim ministra von Ribbentropa, ki je bil eno uro v avdienci pri papežu in več kot eno uro pri papeževem državnem tajniku, kardinalu Maglione. "Nemški zunanji minister ni šel k papežu na svojo roko, prav gotovo ne. Poslal ga je tje "fuehrer" iz razloga, ki ga še ni nikomur povedal."

Kaj je Ribbentrop govoril s papežem, je ostalo med njima. Sodi pa se, da je obljubil boljše ravnanje s katoličani na Poljskem in v Nemčiji. In morda, nič se ne ve, če ni von Ribbentrop zagotovil papeža, da je Nemčija pripravljena se boriti s Cerkvijo proti boljševizmu. Je to mogoče? Vse je mogoče pri Hitlerju, ki se vedno zaletava v ekstreme.

Nekateri vedo tudi povedati, da Hitler sovraži Stalina v dno srca in da se zvezel z njim lanskega avgusta samo zato, da je dosegel svoj namen. Poleg tega pa se trdi v diplomatskih krogih, da ni Hitlerju prav nič všeč, da se je vsedel Stalin v Finskem zalivu, kjer je vedno dominirala nemška politika.

Morda se je Hitler že ustrašil svoje zaroke s Stalinom in bi rad svojo nepremišljenost popravil, pa išče pota in sredstva, da bi si rešil vrat iz zadrge, pri tem pa rešil tudi vsaj nekoliko svojega plena.

Tretji termin

Med ameriškim narodom je ukoreninjena tradicija, da noben predsednik ne bo ostal v uradu več kot dva termina. Ta tradicija se je pričela, ko je bila rojena ustava naše dežele. Predsednik Jefferson je bil mnenja, da vsak predsednik služi po osem let, toda s pravico naroda, da ga vrže iz urada po preteku štirih let, če mu ni po volji. Jefferson je sam rekel, da upa, da bo ta tradicija postala tako močna, da si je ne bo upal kršiti noben predsednik. Res je postala tradicija tako močna in ukoreninjena, da se jo je poskušalo kršiti samo dvakrat in obakrat brez uspeha.

Zato to tradicijo pa nič drugega kot bojazan, da bi kdo ne postal preveč močan. Modri pionirji velike ameriške republike so dobro vedeli, da postanejo tudi dobri možje, če se jim da preveč moči, obsedeni z idejo, da je vse odvisno od njih. To pa niso principi, na katerih stoji ustava naše velike republike.

Pa kako more postati kak predsednik diktator? Saj ni ma legij in vojske, s katero bi ustrašoval deželo! Saj ni treba! Močna politična mašina lahko ustvari prav tisto, da vstane čez noč v demokratiški republiki birokratizem najhujše vrste. In tedaj bi bilo pa tudi konec naše velike demokracije.

Se vselej, kadar je kak predsednik pokazal željo, da bi bil rad predsednik še za tretji termin, ni bila to nikoli, ali vsaj navadno ne, njegova osebna želja, ampak želja onih, ki so se senčili v njegovi bližini. Ti so tisti, ki pripovedujejo narodu, da bo deželo vrag vzel, če ne bo ostal na krmilu ta in ta. Pa vendar bi bilo čudno, da bi se izmed 130 milijonov duš močnega naroda ne mogel dobiti enako zmogen in enako dober predsednik, ki bi se mu lahko brez skrbi zaupalo deželo.

Bogata izkušnja dveh terminov? Naj citiramo besede Andrew Jacksona: "Najbrže je malo mož, ki bi za dolgo uživali urad in moč, ne da bi začeli čutiti, da ne izvršujejo svojih dolžnosti dovolj vestno. . . Zato sem pa prepričan, da se več izgubi, če se obdrži ljudi dolgo v uradih, kot se pa v splošnem pridobi z njihovo izkušnjo."

Še imamo zmognih mož in Zed. države se niso postale dežela enega človeka. Predsednik Roosevelt je sam rekel leta 1932: "Ni ga človeka, ki bi bil nenadomestljiv!"

BESEDA IZ NARODA

Cvetna nedelja naše mladine

Med najlepše spomine štejem leta, katera sem preživela v stari domovini, v naših katoliških družtvih, na naših katoliških shodih, v mladinski organizaciji.

Danes pa sem presenečena gledala v cerkvi najlepšo sliko iz Collinwooda. Videla sem naše postavne fante in dekleta pri skupnem sv. obhajilu. Mislim, da se je marsikateri materi solza veselja utrla v očesu, ko je gledala danes svojega draga sina, ljubo hčer v tako številni vrsti, pristopiti k obhajilni mizi in tako opraviti svojo velikonočno dolžnost.

Da, ne le pevski zbori naše mladine nam dajejo garancijo za obstoj našega slovenskega življenja, ne dragi moji, ne samo to, naša mladina pri božji mizi, to je fundamnt na katerem stoji trdno vsa naša bodočnost.

Smelo trdim, da še ni bilo tako lepe cvetne nedelje kot je bila zadnja, ko ste se z vso ameriško eleganco, z finim obnašanjem tako častno izkazali pri sv. maši in skupnem sv. obhajilu.

S ponosom zre na vas, katoliška mladina, ves naš slovenski Collinwood. Korajžno ste stopili na plan in javno ste pokazali kako ste si usmerili svojo bodočnost, kam držite smernice vašega mladega življenja. Trdno pričakujem, da boste s svojo značajnostjo hodili tudi v bodoče kot Marijine hčere in sinovi pod njeno zastavo ter si z Njeno pomočjo priborili — nebeško domovino.

Naj vas še v podvojenih vrstah gledamo vsaki mesec pri skupnem sv. obhajilu, potem bomo očetje in matere lahko umirali z zavestjo, da naš zrak, naša otroci se junško bore za večnost in hodijo pošteno pot. . .

Predragi fantje in dekleta, tukaj še pristavim tiho željo, naj vas od smrti vstali Zveličar blagoslovi, naj vam pomaga, da vstrajate na tej poti do groba. Vse drugo bo ostalo tukaj, le zaklade, katere smo nabrali za večnost, te bomo vzeli s seboj.

V zasluženo priznanje naj še dodam, da vsem skupaj in vsakemu posebej izmed vas, želim presrečne velikonočne praznike!

Pripni si šopek, dekle, velikonočni,

zaukaj sreče mladenič ti!
K pirhom, poln koš jih močni,
želim ti srečne mlade dni!

Naš Collinwood naj le zaraja, naš narod zre na svojo kri . . . ponosen zre, ko zora vstaja — naš narod zre na srečne dni.

Marija Kurnik.

Klub Ljubljana

Na redni seji 27. februarja smo sklenili, da naš klub priredi veselico in sicer v soboto večer 30. marca. Seveda naši meščani in člani kluba ne dopustijo, da bi se kak drugi ustanovi delala konkurenca in koledar je kazal, da tudi v Collinwoodu ne bo nič posebnega, zato smo bili sto odstotno za ta dan.

Dragi prijatelji in prijateljice, poleg veselice vam bomo predstavili tudi komično igro pod vodstvom A. Ogrina. No, že samo to ime vam zagotavlja, da bo igra res smešna, da se boste lahko do solz nasmejali, poleg tega pa bodo dana tudi tri darila. Darovalci so: poznani Fr. Cigoj, ki je prevzel gostilno od Frank Svetka na 200. cesti, on je daroval zaboj piva; druga je naša požrtvovalna Rozi Zdešar, ki vodi svojo trgovino na 200. cesti, pri njej dobite peč, pralne stroje najboljšje vrste itd. Ona pa ni hotela povedati kaj bo darovala, le pripomnila je, da kdo

bo dobil njeno darilo, ji bo gotovo hvaležen; tretji pa je naš veteran L. Jamnik, ki vodi trgovino z vsakovrstnim mesom in grocerijo na 861 E. 222 St., on nam je pa daroval eno klastro klobas. Srečen bo tisti kdor jih bo dobil.

Centenji someščani in someščanke in splošno občinstvo, vse to se vam nudi za samo 25 centov vstopnine. Kakor se nekaj sliši gredo vstopnice prav dobro izpod rok.

V imenu kluba ste prav vladno vabljeni, da nas posetite. Ne bo vam žal. Godba bo prvovrstna, kajti igrali bodo Kristof bratje. Pozdravljeni,

Geo. Nagode.

Lorainski kotiček

Josephine Eisenhardt

Tukaj je umrl rojak, Frank Duša, star 64 let. Bolan je bil par tednov za pljučnico. Zaprta žena, tri sine in eno omoženo hčer. Ter enega brata in dve sestri v stari domovini. Doma je bil iz Volčje pri Tolminu na Primorskem, od koder je prišel sem pred 30 leti. Naj mu bo miren počitek v ameriški zemlji.

Štiridesetna pobožnost, ki se je vršila zadnji teden v naši farni cerkvi, je bila prav dobro obiskana vse tri dni. Več gospodov duhovnikov iz bližnjih fara je prišlo pomagat. Prav lepe pridige so imeli gospod Jager in gospod Slapsak. Nad vse izvrstno je pa pridigal častiti g. kanonik J. Oman in to v angleškem in slovenskem jeziku.

Ono nedeljo zvečer se je pa vršila glavna letna seja našega Političnega kluba. Precejšnje število članov je bilo navzočih. Marsikaj se je ukrepalo v korist naš državljanov. Želeli je le, da več mladine pride še med nas. Kajti le v mladini je naša bodočnost.

Letos meseca maja bo že 25 let odkar obstoji ta naš klub. In navzoči so sklenili, da se priredi 6. oktobra, slavnostni banket. Na ta banket bodo povabljeni mestni očetje in drugi višji gg. državniki.

V Odbor so bili še nadalje izvoljeni Frank Ambrožič, predsednik; Miss Martha Kurnik, tajnica; Cyril Škapin, blagajnik.

Mladi naš rojak, Jack Lavriha, se je prijavil za okrajnega rekorderja. Priporočila se volivcem, da gotovo volijo zanj.

Zopet je velika noč na zavrtih. Ampak izgleda da bo bolj podobno božiču, kakor pa veliki noči. Sneg in mraz in zopet mraz in sneg. No, pa ker se ne da nič pomagati, si bomo pa vseeno prav lepo po stari naši navadi, kakor vedno voščili, znanci in prijatelji med seboj: "Vesele praznike!"

Tako tudi jaz, kar tukaj želim cenjenim čitateljem Ameriške Domovine vsem znancem in prijateljem, prav veselo in zdravo Alelujo!

NEUTRALNOST JE STARA 300 LET

Statistik, ki ima brez dvoma mnogo časa, je pravkar izračunal, da je beseda "neutrlnost" zdaj tista beseda, ki jo časopisi vseh držav največkrat uporabljajo. To je sicer jako razumljivo, saj vsakdo ve, da bi neutrlni radi ohranili svoje pravice in da so neutrlni države središče splošnega zanimanja.

Sicer pa neutrlnost ni nič novega. Nasprotno, odkar so bile vojne na svetu, so bili tudi narodi, ki se niso tistih vojn udeleževali. Trojanska vojna je poznala svoje neutrlnce, prav tako kot perzijske vojne, vojne rimskih pretorincev in vojne Aleksandra Velikega.

Toda takratni neutrlni so bili le narodi, ki takrat pač niso bili v vojni. Pravnopolitični pojem neutrlnost v modernem smislu je mnogo mlajši.

Nastati je mogel seveda le tedaj, ko so postale države med seboj enakopravne in so imele svojo lastno samostojnost, suverenost. Zakaj pojem neutrlnosti je pač vezan na pripoznanje višjih pravic nevojajočih se držav po bojujočih se straneh.

Ustanovitelj modernih pravic narodov je hkrati tudi ustanovitelj pojma o neutrlnosti. Veliki holandski pravnik Hugon Grotius je prav pred 300 leti napisal svojo slavno debelo kasneje v vse jezike sveta prevedeno knjigo "De iure belli ac pacis" — "O pravicah vojne in miru." V tem svojem izčrpnem delu, ki je na podlagi njegovega dobil Grotius ime "očeta pravice narodov," je prvič razvil misli o pravnem položaju neutrlncev, kakor so v glavnem še dandanes priznane. Nemara pa ni samo naključje, da je bil ustanovitelj nauka o neutrlnosti vprav Holanec. Če pa je bilo to samo naključje, potem pa moramo vendar z današnjega stališča videti v tem naključju neko posebno logiko svetovne zgodovine.

500 LET!

Ena najbolj znanih šol sveta obhaja v teh dneh svoj 500 letnico. Ta šola je angleški kolegij v Etonu.

Eton je leta 1440 ustanovil kralj Henrik VI. in to je bilo brez dvoma eno največjih del, kar jih je ta kralj v svojem življenju izvršil. Zakaj, saj je pač malo kraljevskih ustanov ki bi jim bilo usojeno 500 letno življenje in ki bi mogle biti na svoj 500. rojstni dan tako zdrave in sveže, da jim človek že koj vidi, da bodo doživele še nadaljnih 500 let.

Dolgo časa je bil Eton cerkven šolski zavod. Njegov veliki čas je bil v 18. stoletju, ko so bili ondodni gojenci državni, ki kakor Pitt, Fox, Walpole in bodoči vojvode Wellingtonski. Zda je Eton še zmeraj šola visoke družbe, plemičev, dvorskih krogov in sinov inozemskih princev iz vseh koncev in vogalov sveta.

Eton slovi po vsem svetu zaradi odličnih načinov vzgoje in šolanja in ker imajo gojenci svojo posebno značilno uniformo. Malokdo ve, da ima Eton tudi še druge zanimivosti. Koliko mladim fantom, ki breajo žogo, je znano, da izhaja ta šport vprav od etonskih gojencev, ki so nekako pred 100 leti oživili nekdanjo igro "Football Play" in jo prilagodili modernim navadam?

ČESEN IN ČEBULA KOT ZDRAVILO

Znanost je v zadnjih letih dognala, da marsikatero ljudsko zdravilo ni praznoverje, temveč res dobro zdravilo. To velja tudi za čebulo, ki jo zadnje čase priporočajo nekateri zdravniki kot dobro zaščitno sredstvo proti prehlajenju. Prav ugodne lastnosti kakor čebula ima tudi česen, vendar se njegova uporaba najbrže ne bo posebno razširila, ker je njegov duh premočan.

Čebula in česen imata dobro lastnost, da sta lahko prebavljiva in da učinkujeta izpodbujajoče na izmenjavo snovi v človeškem telesu. Čebula ima poleg tega zelo mnogo vitaminov.

Čebulo lahko uporabljamo kot domače zdravilo proti kašlju, to se pravi bronhijalnemu kataru. V ta namen je treba dve srednje debeli čebuli razrezati na rezine, posladiti s sladkorjem in pustiti ležati čez noč. Na ta način dobimo čebulin sok, ki ga dajemo piti bolniku. To je izvrstno zdravilo

Za pouk in izobrazbo
Piše
LOVRENC SUHADOLNIK

Članek 26.

DOBER NASVET

Pri vzgoji se morajo starši zavdati, da so otroci središče vsake družine. Krog tega središča pa mora biti vse tako urejeno, da se misel na to ohrani kot najvažnejša točka. Ne morem si misliti, da bi se dobil človek, ki bi sovražil dobro vzgojenega otroka.

Kadar otrok doseže peti ali šesti razred, tedaj potrebuje dobrega vodnika ali kažipot, nikdar poprej ne potrebuje otrok dobrega voditelja kakor ravno od desetega do petnajstega ali šestnajstega leta.

Od petega do osmega razreda, v tem času si otrok postavlja podlago za vse poznejše življenje in navadno si v tem času tudi izbere svoj poklic za katerega je najbolj sposoben. V tej dobi, bi rekli, se začno otrokom odpirati oči in tedaj vidijo reči, ki jih poprej niso bili zmogni videti, ali niso mogli zapopasti v zgodnji dobi.

Tudi starši morajo v tem času najbolj paziti na vse otroško delovanje, kajti če tega ne store, zgrebo otroci dobrega vodnika ravno v času, ko bi ga najbolj potrebovali. Če je le mogoče, se mora v tej važni otroški dobi, otroku pomagati in ga navduševati za šolska dela in mu na ta način kazati pot, po kateri se pride do zaželenega cilja. Zato postavljaj ta moj nasvet v teh dopisih, da je sveta dolžnost vsakega člana družine, pomagati otroku pri učenju raznih predmetov, ker le na ta način se more preprečiti, da otrok ne izgubi veselja in poguma do šolskih del.

Dobro nam je znano, da vse preveliko število otrok zapusti šolo še predno dokončajo osmi razred, kar je pa velikanska škola za otrokovo bodočnost. Tudi staršem se mnogokrat mlo stori, ko pozneje vidijo svoje otroke, ki vsled pomankanja izobrazbe izgube svoje, mogoče dobre, službe. Seveda tedaj si ne morejo več pomagati in tako ostanejo trpni vse svoje življenje.

Marsikatera solza se potoči radi zanemarjanja otrokove izobrazbe. Toda, ko je mleko razlito, ne pomaga jokati in žalovati, kakor ne po toči zvoniti. Izgubljeni čas se ne da priklicati nazaj. Zato pa je neobhodno potrebno, da se porabi vse prilžnosti, ki so nam dane na razpolago.

Otroka se mora učiti v dobi, ki je zato primerna in v času, ko je otrok še dostopen do učenja, v obratnem slučaju bo prepozno za otroka in za starše in ne bo mogoče morebitne napake nikdar več popraviti.

Čas je zlato in neprecenljive vrednosti, zato ga je treba porabiti, dokler ga imamo na razpolago. Zato vzgajajmo svoje otroke pravilno in v času, ki je zato primeren, da ne bo na starost kesanja.

(Dalje prihodnjič.)

lo proti kašlju.

Angleži uporabljajo že dolgo proti prehlajenju na svoj način pripravljeno čebulo. Recept je tale: Razrezi je treba tri četrtine čebule na rezine in jo skuhati v treh četrtinah litra postopno segrete vode. Ko je čebula že skuhana, jo pustite še kakšno uro na mirnem ognju. Nato ji primešajte žlico moke, nekoliko popra in žlico masla, da dobimo čebulno kašo. Vsak sicer ne more prenesti tega sredstva, ker nima posebno dobrega okusa. Toda čebule nam ni treba uporabljati proti prehlajenju na ta način, zlasti ker

je sirova zdravilnejša. Če se pa bojite neprijetnega vonja iz ust, za kar so posebno občutljive ženske, popijte, ko ste snedli rezinco čebule (ni vam treba jesti cele čebule), kozarec mleka ali malo črne kave. Priporočljiv je tudi peteršilj, vendar ne kuhan, temveč sirov.

IZ PRIMORJA

—Gorica. — V Selu na Vipavskem so pokopali uglednega gospodarja Josipa Mrmoljo, ki je dosegel visoko starost. Njegovi sorodniki in potomci žive tudi v Jugoslaviji.

—Reka, jan. 1940. Država je dala agrarni banki na razpolago ogromen znesek za odkup zadolženih posestev in samo za Juljsko krajino 90,000,000 lir.

Trst. — Umrl so: Kodrič. Ceh Viljemina 58 let, Godina vd. Karlin Ana 71, Prasnikar Rudolf 50. Bole Franc 83, Zabuškovič por. Skarbočin Josipina 68, Adamič vd. Bogataj Marija 83, Grgič Anton 74, Perhavec Jakob 81, Prešern Karl 64, Sirk vd. Berger Tereza 91, Škerl Matej 72, Kolarič vd. Glavina Franciška 79, Vodopivec vd. Sulič Antonia 85, Rač Emilija 58, Ugrin pod. Kolarič Ana 29, Vrč Rudolf 34, Gobec Karl 66, Stanič por. Maričević Marija 74, Abram Anton 73, Šketelj Ivan 53, Jamšek Josip 82, Škerjans Anton, 16. Dragičević vd. Hlebling Helena 80, Milost Marija 33, Verič vd. Raubar Katarina 84, Just Ivan 60, Sedmak Silvester 71, Pivk por. Tomič Natalija 70, Matulinovič vd. Urlič Marija 89, Stipanovič Evgen 65, Juglič Jera 65, Golja vd. Marinič Amalija 66, Bolčič Ivan 62, Zogan por. Špetič Justina 30, Majer vd. Uršič Antonija 60, Pahor Ivan Anton 58, Doles Marija 30, Boškin Evgen 29, Cergol Josip 50, Potrata vd. Fornazar Ana 84, Horvatin Jakob 76, Glavina Josipina 63, Škrk Martin 81.

—Ajdovščina. — V Šturjah je prve dni januarja umrl po daljšem bolehanju Ivan Dietz ki je bil 45 let uradnik v predilnici v Podgori in Ajdovščini. Star je bil 78 let.

—Gradišče nad Vipavo. — Umrla je Ivana Tomasič stara 75 let, mati profesorja naravoslovja v Ljubljani.

Če verjamele al' pa ne

Boljševiški komisar je prišel v neko rusko vas, kjer je ravno dobil tri mušike, ki so se pri vaškem koritu pogovarjali, koliko jim bo ostalo, ko bodo enkrat oddali državi, kar zahteva. Razume se, da so takoj ponehali z razgovorom, ko so zagledali rdečega komisarja.

Ko se jim ta približa, vpraša prvega kmeta:

"Tovariš, s čim krmiš ti svoje kokoši?"

"S koruzo!" je ta odgovoril naravnost in brez ovinkov.

"V zapor s teboj!" je vzkliknil komisar. "Kaj ne veš, da je koruza za ljudi in ne za kokoši. S čim pa krmiš ti kokoši?" se je obrnil do drugega kmeta.

"Z koruznim ličkanjem!"

"Z ličkanjem? Tri leta zaporoš! Kaj ne veš, da iz ličkanja delamo obleko? In ti," se je obrnil do tretjega, "s čim krmiš svoje kokoši?"

Ta je bil pa previden človek in ker je slišal o kazni, ki je doletela njegova tovariša, je rekel resno: "Veste, gospod komisar, jaz pa ne krmim kokoši. Jaz jim dam vsako jutro nekaj denarja in si same kupijo krmo."

OBLEKE ZA MLADE

Blue Serge, Chevots in druge vrste obleke za dečke. Najboljši izdelek in blago.

FRANK BELAJ
6205 St. Clair Ave.

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Maya

"Seveda! Kar verjeti ne moreta, da bodeta prosta! Pokazati jima je treba, da misliva resno. Snel jima bom vezi."

"Stojte!" sem dejal. "Pustite vezi pri miru, Mr. Rollins! Ni jih treba sneti."

Zavzet je šinil kvišku. "Ali ste od vraga, sir —? Zakaj?"

"Ali vse, ali nič!"

"Kako mislite to?"

"Ne marava svobode brez najinega orožja. Vrnite nama vse, kar ste nama vzeli, ali pa naju pustite pri miru!"

"Neverjetno —! Kako vama pride kaj takega na misel?"

"Drugim bi morebiti ne prišlo na misel, nama pa pride. Winnetou in Old Shatterhand ne marata svobode brez svojega orožja, brez svojih konj. Vse ali pa nič, tako ponavljam. Rajši umrjeva, ako pa d abi najino imetje pustiti."

"Ampak, bodita vendar zadovoljna, da —"

"Molčite!" sem ga prekinil. "Povedal sem vam svoje mnenje in nihče na svetu ga ne bo spreminil."

"Grom in strela —! Življenje vama hočem rešiti, pa me tako nahrujete! Nečuvengo!"

Spet je potegnil Santerja za seboj in spet sta se posvetovala. Topot sta poklicala tudi Wartone na pomoč.

Winnetou mi je šepnil:

"Dobro je povedal moj brat! Čisto gotovo nama bodo vse vrnil! Saj so prepričani, da pomeje vse spet dobijo nazaj."

Prepričan sem bil, da se bo to zgodilo. Saj je bilo Santerju bolj za denar ko za vse drugo.

In spet se je ponavljala ista komedija. Seveda se je moral Santer braniti, videla sva, kako se je razburjal, pa nazadnje se je le "dal pregovoriti."

Prišli so k nama in Santer je povedal:

"Prav nečloveško srečo imata! Obljuba me veže in storil bom nekaj, kar bi bilo v vsakem drugem slučaju naravnost blazno. Smejala se mi bodeta, da sem tako neumen, — toda povem vam in prisegam, da sem jaz tisti, ki se bom nazadnje smejal. In kdor se nazadnje smeje, se smeje je najbolj vesel, kakor veste! Še bodeta že mislila na te moje besede in še prej, nego pričakujeta!"

Sedaj pa poslušajta, kaj smo ukrenili!"

Pomočal je, da bi dal svojim besedam močnejši poudarek. Čisto točno sem vedel, kaj bo povedal.

In začel je.

"Za to pot vaju pustim živeti in vama vrnem svobodo in vse, kar je vajinega. Tudi orožje. Toda do večera ostaneta tukaj, privezali vaju bomo k drevesom tamle. To pa zato, da nas pred jutrišnjim dnevom ne bodeta mogla zasledovati. Mi pa odjezdimo in vzamemo Rollinsa s seboj, sicer bi vaju še kje pred večerom odvezal. Poslali pa ga bomo nazaj, o mraku se vrne. In potem lahko jezdit z njim, kamor hočeta, izpolnil sem mu dano besedo. Življenje mu dolgujeta, sama glejta, kako se bodeta za ta dolg z njim pobotala!"

V najem

se odda stanovanje 3 sobe in kopalnica; spodaj; nizka najemnina. Vprašajte na 15313 Hale Ave. (67)

PORTIS KLOBUKI

Sezonska zaloga svetovnoznanih Portis klobukov je pri nas na razpolago vsem onim, ki želijo vse, kar se zahteva od najboljšega pokrivala.

FRANK BELAJ

6205 St. Clair Ave.

V zelenem peklju je izginil

Angleška pilota Etherton in Barlon, ki sta pripadala oni letalski ekspediciji, ki se ji je leta 1933 kot prvi posrečilo preleteti Mount Ewerest (najvišji vrh sveta) sta nedavno izdala knjigo svojih spominov na ta polet. V knjigi z imenom "Po stopinjah osvajačev" opisujeta, kako sta z zrakoplovom in letalom sledila potom pustolovcev (iz dobe osvajačev krog leta 1500), nad Atlantskim morjem in po Novem svetu, zlasti po Južni Ameriki. Z "Grofom Zeppelinom" se peljeta preko afriškega ozemlja v Brazilijo, na potih skozi južnoameriške države pa se vozita večinoma z nemškimi hidroplani. — Najbolj zanimivo in napeto poglavje v omenjeni knjigi pa je tisto, ki se bavi z usodo polkovnika P. H. Fawcetta, ki je bil leta 1925 zapustil Anglijo, da bi s svojim sinom in nekim rojakom deloma preiskal in preropal "Matto Grosso," zeleni pekel brazilskega pragozda. Ta "Veliki gozd" (Matto Grosso) je še neodkrit svet, zapečaten knjiga. Njegove džungle so do teh dni nedostopne in indijanska plemena, ki ondi živijo in stalno pobijajo drug drugega, še zmeraj čakajo na znanstvena dognanja.

Dežela strahov. Matto Grosso — kakor govori knjiga o njem — je po večini še neraziskana pokrajina, ki obsega 160,000 kvadratnih milj; največji del te pokrajine pokrivajo neprodorni gozdovi. V tej čudoviti deželi je nešteto divjih Indijancev, ki živijo po plemenih in ki se samo vojskujejo. Tu ni ne poti ne steza ne ničesar sličnega. Tu tudi ni nobenih jas, pač pa se pretakajo reke na vse strani. Radi drevesnih krošenj in gostih grmov ni videti neba. Le malo-kdaj zapihlja kaka sapica ozke

špranje neprodirnega vejčja, kadar hočejo Indijanci preko rek, posekajo drevo, vržejo deblo čez reko in po takem "mostu" preidejo na nasprotni breg. Večina teh rek kar mrgoli samih plazilcev in čudnih povodnih živali.

Matto Grosso je dežela strahov in težko si more človek misliti kaj bolj strašnega ko to, da kdo zaide v teh džunglah. Tu je vse strahotno: zverine se plazijo po tleh, mogočne kače visé na vejah, pota so temna in mrka in brez razgleda na nebo. Po tedne in tedne dolgo tavaš po teh strašnih teminah in se venomer bojiš, kaj te bo napadlo.

Pot v nič. In v to zagonetno, pošastno deželo je pred leti odpoval Fawcett, nevarno početje, ki je pa obetalo bogato žetev, zakaj še noben beli človek ni bil nikoli v teh krajih.

Vse so že poizkušali, da bi zvedeli, ali Fawcett še živi in kaj se je z njim zgodilo. Vemo le to, da se je odpravil na mejo neznane sveta, da je izginil v pragozdu in se ni nič več povrnil.

Po svetu so se že razširile vesti, ki vedo povedati, da biva Fawcett in njegova spremljevalca globoko v Matto Grossu pri Indijancih, vendar ni nobenega dokaza za resničnost teh vesti. Fawcettova gospa upa, da njen mož še živi dasi je to upanje skoraj brez podlage.

Kaj so raziskovalci zvedeli. — Ameriški raziskovalec Dyoot je pred nekaj leti skušal razvozlati to uganko. Odpravil se je iz Cuyabe (na bolivijsko-brazilski meji) in dospel do Ria Culvena. To je bila tista smer, v kateri je Fawcett pri vstopu v Matto Grosso izginil. Na svoji poti je Dyoot naletel na razna indijanska plemena, ki so mu povedala, da je Fawcett prebrodil reko in da je krenil na vzhod. Ondotna pokrajina je porasla z visoko travo in če hoče človek dalje, si mora delati pot z nožem in s sekiro, preden dospje do pravega pragozda.

Indijanci so pripovedovali, da so več dni videli taboriščne ognje Fawcetta, kako so se oddaljevali po nižavju, a nato ni bilo več videti dima taboriščnega ognja, kar je bil dokaz, da je Fawcett s spremstvom dospel v obraslo pokrajino ali pa so ga umorili Indijanci, ki bivajo na robu Matto Grossa.

Pred petimi leti se je odpravila druga ekspedicija, zdaj z neke ameriške univerze, da bi dosegla skrivnost, vendar ni ničesar novega dosegla in je ostalo pri novicah Dyoota.

Ali je bil konec tak? Kdor je videl tiste pokrajine in je imel priliko preleteti jih, ne more niti malo dvomiti, da je Fawcett mrtev. Zeleni brazilskega pekla zna dobro čuvati svoje skrivnosti.

Ko sem bival v Braziliji, sem dobil nekega potnika, ki je bil nedavno v Matto Grossu in ki je poznal deželo z bolivijske in brazilske strani. Povedal je, kako je Indijance izpraševal in kako je dotične kraje preiskoval, koder je Fawcett hodil, preden je izginil v pragozdu. Kakor je omenjeni potnik dognal, je morala Fawcettova družba z najhujšimi težkočami nadaljevati pot. Odtlej, ko so zapustili tako zvarne meje civilizacije, pa do začetka vhoda v pragozd, so imeli za seboj že vrsto težavnih maršev.

Zvečer so si poiskali taborišče; ob sončnem vzhodu so bili že spet na poti in venomer so jih ograjali Indijanci.

"Kaj mislite, kaj se je zgodilo z njimi?" sem vprašal svojega brazilskega prijatelja, ki je bil večkrat raznih narečij Indijancev.

"Težko je izreči kako sodbo in ne bom se hvalil, da bi bil jaz razkril to skrivnost, a s tem, kar sem dognal, morem to zgodbo več

ra delati pot z nožem in s sekiro, preden dospje do pravega pragozda.

Indijanci so pripovedovali, da so več dni videli taboriščne ognje Fawcetta, kako so se oddaljevali po nižavju, a nato ni bilo več videti dima taboriščnega ognja, kar je bil dokaz, da je Fawcett s spremstvom dospel v obraslo pokrajino ali pa so ga umorili Indijanci, ki bivajo na robu Matto Grossa.

Pred petimi leti se je odpravila druga ekspedicija, zdaj z neke ameriške univerze, da bi dosegla skrivnost, vendar ni ničesar novega dosegla in je ostalo pri novicah Dyoota.

Ali je bil konec tak? Kdor je videl tiste pokrajine in je imel priliko preleteti jih, ne more niti malo dvomiti, da je Fawcett mrtev. Zeleni brazilskega pekla zna dobro čuvati svoje skrivnosti.

Ko sem bival v Braziliji, sem dobil nekega potnika, ki je bil nedavno v Matto Grossu in ki je poznal deželo z bolivijske in brazilske strani. Povedal je, kako je Indijance izpraševal in kako je dotične kraje preiskoval, koder je Fawcett hodil, preden je izginil v pragozdu. Kakor je omenjeni potnik dognal, je morala Fawcettova družba z najhujšimi težkočami nadaljevati pot. Odtlej, ko so zapustili tako zvarne meje civilizacije, pa do začetka vhoda v pragozd, so imeli za seboj že vrsto težavnih maršev.

Zvečer so si poiskali taborišče; ob sončnem vzhodu so bili že spet na poti in venomer so jih ograjali Indijanci.

"Kaj mislite, kaj se je zgodilo z njimi?" sem vprašal svojega brazilskega prijatelja, ki je bil večkrat raznih narečij Indijancev.

"Težko je izreči kako sodbo in ne bom se hvalil, da bi bil jaz razkril to skrivnost, a s tem, kar sem dognal, morem to zgodbo več

ra delati pot z nožem in s sekiro, preden dospje do pravega pragozda.

Indijanci so pripovedovali, da so več dni videli taboriščne ognje Fawcetta, kako so se oddaljevali po nižavju, a nato ni bilo več videti dima taboriščnega ognja, kar je bil dokaz, da je Fawcett s spremstvom dospel v obraslo pokrajino ali pa so ga umorili Indijanci, ki bivajo na robu Matto Grossa.

Pred petimi leti se je odpravila druga ekspedicija, zdaj z neke ameriške univerze, da bi dosegla skrivnost, vendar ni ničesar novega dosegla in je ostalo pri novicah Dyoota.

Ali je bil konec tak? Kdor je videl tiste pokrajine in je imel priliko preleteti jih, ne more niti malo dvomiti, da je Fawcett mrtev. Zeleni brazilskega pekla zna dobro čuvati svoje skrivnosti.

Ko sem bival v Braziliji, sem dobil nekega potnika, ki je bil nedavno v Matto Grossu in ki je poznal deželo z bolivijske in brazilske strani. Povedal je, kako je Indijance izpraševal in kako je dotične kraje preiskoval, koder je Fawcett hodil, preden je izginil v pragozdu. Kakor je omenjeni potnik dognal, je morala Fawcettova družba z najhujšimi težkočami nadaljevati pot. Odtlej, ko so zapustili tako zvarne meje civilizacije, pa do začetka vhoda v pragozd, so imeli za seboj že vrsto težavnih maršev.

Zvečer so si poiskali taborišče; ob sončnem vzhodu so bili že spet na poti in venomer so jih ograjali Indijanci.

"Kaj mislite, kaj se je zgodilo z njimi?" sem vprašal svojega brazilskega prijatelja, ki je bil večkrat raznih narečij Indijancev.

"Težko je izreči kako sodbo in ne bom se hvalil, da bi bil jaz razkril to skrivnost, a s tem, kar sem dognal, morem to zgodbo več

ra delati pot z nožem in s sekiro, preden dospje do pravega pragozda.

Indijanci so pripovedovali, da so več dni videli taboriščne ognje Fawcetta, kako so se oddaljevali po nižavju, a nato ni bilo več videti dima taboriščnega ognja, kar je bil dokaz, da je Fawcett s spremstvom dospel v obraslo pokrajino ali pa so ga umorili Indijanci, ki bivajo na robu Matto Grossa.

Pred petimi leti se je odpravila druga ekspedicija, zdaj z neke ameriške univerze, da bi dosegla skrivnost, vendar ni ničesar novega dosegla in je ostalo pri novicah Dyoota.

Ali je bil konec tak? Kdor je videl tiste pokrajine in je imel priliko preleteti jih, ne more niti malo dvomiti, da je Fawcett mrtev. Zeleni brazilskega pekla zna dobro čuvati svoje skrivnosti.

Ko sem bival v Braziliji, sem dobil nekega potnika, ki je bil nedavno v Matto Grossu in ki je poznal deželo z bolivijske in brazilske strani. Povedal je, kako je Indijance izpraševal in kako je dotične kraje preiskoval, koder je Fawcett hodil, preden je izginil v pragozdu. Kakor je omenjeni potnik dognal, je morala Fawcettova družba z najhujšimi težkočami nadaljevati pot. Odtlej, ko so zapustili tako zvarne meje civilizacije, pa do začetka vhoda v pragozd, so imeli za seboj že vrsto težavnih maršev.

Zvečer so si poiskali taborišče; ob sončnem vzhodu so bili že spet na poti in venomer so jih ograjali Indijanci.

"Kaj mislite, kaj se je zgodilo z njimi?" sem vprašal svojega brazilskega prijatelja, ki je bil večkrat raznih narečij Indijancev.

"Težko je izreči kako sodbo in ne bom se hvalil, da bi bil jaz razkril to skrivnost, a s tem, kar sem dognal, morem to zgodbo več

ra delati pot z nožem in s sekiro, preden dospje do pravega pragozda.

Indijanci so pripovedovali, da so več dni videli taboriščne ognje Fawcetta, kako so se oddaljevali po nižavju, a nato ni bilo več videti dima taboriščnega ognja, kar je bil dokaz, da je Fawcett s spremstvom dospel v obraslo pokrajino ali pa so ga umorili Indijanci, ki bivajo na robu Matto Grossa.

Pred petimi leti se je odpravila druga ekspedicija, zdaj z neke ameriške univerze, da bi dosegla skrivnost, vendar ni ničesar novega dosegla in je ostalo pri novicah Dyoota.

Ali je bil konec tak? Kdor je videl tiste pokrajine in je imel priliko preleteti jih, ne more niti malo dvomiti, da je Fawcett mrtev. Zeleni brazilskega pekla zna dobro čuvati svoje skrivnosti.

Ko sem bival v Braziliji, sem dobil nekega potnika, ki je bil nedavno v Matto Grossu in ki je poznal deželo z bolivijske in brazilske strani. Povedal je, kako je Indijance izpraševal in kako je dotične kraje preiskoval, koder je Fawcett hodil, preden je izginil v pragozdu. Kakor je omenjeni potnik dognal, je morala Fawcettova družba z najhujšimi težkočami nadaljevati pot. Odtlej, ko so zapustili tako zvarne meje civilizacije, pa do začetka vhoda v pragozd, so imeli za seboj že vrsto težavnih maršev.

Zvečer so si poiskali taborišče; ob sončnem vzhodu so bili že spet na poti in venomer so jih ograjali Indijanci.

"Kaj mislite, kaj se je zgodilo z njimi?" sem vprašal svojega brazilskega prijatelja, ki je bil večkrat raznih narečij Indijancev.

"Težko je izreči kako sodbo in ne bom se hvalil, da bi bil jaz razkril to skrivnost, a s tem, kar sem dognal, morem to zgodbo več

ra delati pot z nožem in s sekiro, preden dospje do pravega pragozda.

Indijanci so pripovedovali, da so več dni videli taboriščne ognje Fawcetta, kako so se oddaljevali po nižavju, a nato ni bilo več videti dima taboriščnega ognja, kar je bil dokaz, da je Fawcett s spremstvom dospel v obraslo pokrajino ali pa so ga umorili Indijanci, ki bivajo na robu Matto Grossa.

Pred petimi leti se je odpravila druga ekspedicija, zdaj z neke ameriške univerze, da bi dosegla skrivnost, vendar ni ničesar novega dosegla in je ostalo pri novicah Dyoota.

Ali je bil konec tak? Kdor je videl tiste pokrajine in je imel priliko preleteti jih, ne more niti malo dvomiti, da je Fawcett mrtev. Zeleni brazilskega pekla zna dobro čuvati svoje skrivnosti.

Ko sem bival v Braziliji, sem dobil nekega potnika, ki je bil nedavno v Matto Grossu in ki je poznal deželo z bolivijske in brazilske strani. Povedal je, kako je Indijance izpraševal in kako je dotične kraje preiskoval, koder je Fawcett hodil, preden je izginil v pragozdu. Kakor je omenjeni potnik dognal, je morala Fawcettova družba z najhujšimi težkočami nadaljevati pot. Odtlej, ko so zapustili tako zvarne meje civilizacije, pa do začetka vhoda v pragozd, so imeli za seboj že vrsto težavnih maršev.

Zvečer so si poiskali taborišče; ob sončnem vzhodu so bili že spet na poti in venomer so jih ograjali Indijanci.

"Kaj mislite, kaj se je zgodilo z njimi?" sem vprašal svojega brazilskega prijatelja, ki je bil večkrat raznih narečij Indijancev.

"Težko je izreči kako sodbo in ne bom se hvalil, da bi bil jaz razkril to skrivnost, a s tem, kar sem dognal, morem to zgodbo več

ra delati pot z nožem in s sekiro, preden dospje do pravega pragozda.

Indijanci so pripovedovali, da so več dni videli taboriščne ognje Fawcetta, kako so se oddaljevali po nižavju, a nato ni bilo več videti dima taboriščnega ognja, kar je bil dokaz, da je Fawcett s spremstvom dospel v obraslo pokrajino ali pa so ga umorili Indijanci, ki bivajo na robu Matto Grossa.

Pred petimi leti se je odpravila druga ekspedicija, zdaj z neke ameriške univerze, da bi dosegla skrivnost, vendar ni ničesar novega dosegla in je ostalo pri novicah Dyoota.

Ali je bil konec tak? Kdor je videl tiste pokrajine in je imel priliko preleteti jih, ne more niti malo dvomiti, da je Fawcett mrtev. Zeleni brazilskega pekla zna dobro čuvati svoje skrivnosti.

Ko sem bival v Braziliji, sem dobil nekega potnika, ki je bil nedavno v Matto Grossu in ki je poznal deželo z bolivijske in brazilske strani. Povedal je, kako je Indijance izpraševal in kako je dotične kraje preiskoval, koder je Fawcett hodil, preden je izginil v pragozdu. Kakor je omenjeni potnik dognal, je morala Fawcettova družba z najhujšimi težkočami nadaljevati pot. Odtlej, ko so zapustili tako zvarne meje civilizacije, pa do začetka vhoda v pragozd, so imeli za seboj že vrsto težavnih maršev.

Zvečer so si poiskali taborišče; ob sončnem vzhodu so bili že spet na poti in venomer so jih ograjali Indijanci.

"Kaj mislite, kaj se je zgodilo z njimi?" sem vprašal svojega brazilskega prijatelja, ki je bil večkrat raznih narečij Indijancev.

"Težko je izreči kako sodbo in ne bom se hvalil, da bi bil jaz razkril to skrivnost, a s tem, kar sem dognal, morem to zgodbo več

ra delati pot z nožem in s sekiro, preden dospje do pravega pragozda.

Indijanci so pripovedovali, da so več dni videli taboriščne ognje Fawcetta, kako so se oddaljevali po nižavju, a nato ni bilo več videti dima taboriščnega ognja, kar je bil dokaz, da je Fawcett s spremstvom dospel v obraslo pokrajino ali pa so ga umorili Indijanci, ki bivajo na robu Matto Grossa.

Pred petimi leti se je odpravila druga ekspedicija, zdaj z neke ameriške univerze, da bi dosegla skrivnost, vendar ni ničesar novega dosegla in je ostalo pri novicah Dyoota.

Ali je bil konec tak? Kdor je videl tiste pokrajine in je imel priliko preleteti jih, ne more niti malo dvomiti, da je Fawcett mrtev. Zeleni brazilskega pekla zna dobro čuvati svoje skrivnosti.

Ko sem bival v Braziliji, sem dobil nekega potnika, ki je bil nedavno v Matto Grossu in ki je poznal deželo z bolivijske in brazilske strani. Povedal je, kako je Indijance izpraševal in kako je dotične kraje preiskoval, koder je Fawcett hodil, preden je izginil v pragozdu. Kakor je omenjeni potnik dognal, je morala Fawcettova družba z najhujšimi težkočami nadaljevati pot. Odtlej, ko so zapustili tako zvarne meje civilizacije, pa do začetka vhoda v pragozd, so imeli za seboj že vrsto težavnih maršev.

Zvečer so si poiskali taborišče; ob sončnem vzhodu so bili že spet na poti in venomer so jih ograjali Indijanci.

"Kaj mislite, kaj se je zgodilo z njimi?" sem vprašal svojega brazilskega prijatelja, ki je bil večkrat raznih narečij Indijancev.

"Težko je izreči kako sodbo in ne bom se hvalil, da bi bil jaz razkril to skrivnost, a s tem, kar sem dognal, morem to zgodbo več

ra delati pot z nožem in s sekiro, preden dospje do pravega pragozda.

Indijanci so pripovedovali, da so več dni videli taboriščne ognje Fawcetta, kako so se oddaljevali po nižavju, a nato ni bilo več videti dima taboriščnega ognja, kar je bil dokaz, da je Fawcett s spremstvom dospel v obraslo pokrajino ali pa so ga umorili Indijanci, ki bivajo na robu Matto Grossa.

Pred petimi leti se je odpravila druga ekspedicija, zdaj z neke ameriške univerze, da bi dosegla skrivnost, vendar ni ničesar novega dosegla in je ostalo pri novicah Dyoota.

Ali je bil konec tak? Kdor je videl tiste pokrajine in je imel priliko preleteti jih, ne more niti malo dvomiti, da je Fawcett mrtev. Zeleni brazilskega pekla zna dobro čuvati svoje skrivnosti.

Ko sem bival v Braziliji, sem dobil nekega potnika, ki je bil nedavno v Matto Grossu in ki je poznal deželo z bolivijske in brazilske strani. Povedal je, kako je Indijance izpraševal in kako je dotične kraje preiskoval, koder je Fawcett hodil, preden je izginil v pragozdu. Kakor je omenjeni potnik dognal, je morala Fawcettova družba z najhujšimi težkočami nadaljevati pot. Odtlej, ko so zapustili tako zvarne meje civilizacije, pa do začetka vhoda v pragozd, so imeli za seboj že vrsto težavnih maršev.

Zvečer so si poiskali taborišče; ob sončnem vzhodu so bili že spet na poti in venomer so jih ograjali Indijanci.

"Kaj mislite, kaj se je zgodilo z njimi?" sem vprašal svojega brazilskega prijatelja, ki je bil večkrat raznih narečij Indijancev.

"Težko je izreči kako sodbo in ne bom se hvalil, da bi bil jaz razkril to skrivnost, a s tem, kar sem dognal, morem to zgodbo več

ra delati pot z nožem in s sekiro, preden dospje do pravega pragozda.

Indijanci so pripovedovali, da so več dni videli taboriščne ognje Fawcetta, kako so se oddaljevali po nižavju, a nato ni bilo več videti dima taboriščnega ognja, kar je bil dokaz, da je Fawcett s spremstvom dospel v obraslo pokrajino ali pa so ga umorili Indijanci, ki bivajo na robu Matto Grossa.

Pred petimi leti se je odpravila druga ekspedicija, zdaj z neke ameriške univerze, da bi dosegla skrivnost, vendar ni ničesar novega dosegla in je ostalo pri novicah Dyoota.

Ali je bil konec tak? Kdor je videl tiste pokrajine in je imel priliko preleteti jih, ne more niti malo dvomiti, da je Fawcett mrtev. Zeleni brazilskega pekla zna dobro čuvati svoje skrivnosti.

Ko sem bival v Braziliji, sem dobil nekega potnika, ki je bil nedavno v Matto Grossu in ki je poznal deželo z bolivijske in brazilske strani. Povedal je, kako je Indijance izpraševal in kako je dotične kraje preiskoval, koder je Fawcett hodil, preden je izginil v pragozdu. Kakor je omenjeni potnik dognal, je morala Fawcettova družba z najhujšimi težkočami nadaljevati pot. Odtlej, ko so zapustili tako zvarne meje civilizacije, pa do začetka vhoda v pragozd, so imeli za seboj že vrsto težavnih maršev.

Zvečer so si poiskali taborišče; ob sončnem vzhodu so bili že spet na poti in venomer so jih ograjali Indijanci.

"Kaj mislite, kaj se je zgodilo z njimi?" sem vprašal svojega brazilskega prijatelja, ki je bil večkrat raznih narečij Indijancev.

"Težko je izreči kako sodbo in ne bom se hvalil, da bi bil jaz razkril to skrivnost, a s tem, kar sem dognal, morem to zgodbo več

ra delati pot z nožem in s sekiro, preden dospje do pravega pragozda.

Indijanci so pripovedovali, da so več dni videli taboriščne ognje Fawcetta, kako so se oddaljevali po nižavju, a nato ni bilo več videti dima taboriščnega ognja, kar je bil dokaz, da je Fawcett s spremstvom dospel v obraslo pokrajino ali pa so ga umorili Indijanci, ki bivajo na robu Matto Grossa.

Pred petimi leti se je odpravila druga ekspedicija, zdaj z neke ameriške univerze, da bi dosegla skrivnost, vendar ni ničesar novega dosegla in je ostalo pri novicah Dyoota.

Ali je bil konec tak? Kdor je videl tiste pokrajine in je imel priliko preleteti jih, ne more niti malo dvomiti, da je Fawcett mrtev. Zeleni brazilskega pekla zna dobro čuvati svoje skrivnosti.

Ko sem bival v Braziliji, sem dobil nekega potnika, ki je bil nedavno v Matto Grossu

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

Zanimivo je bilo opazovati nekatere obraze, ki so se odikovali mimo drugih v množici. Postavim predsednik sam (gospodar te hiše) — surov, neotesan zagovednež, ki je med petjem sukal oči in tja — na videz je kar plaval v dobrodušnem veselju, a je imel oko za vse, kar se je godilo, in uho za vse, kar se je govorilo — pa še kako ostro oko in tenko uho! Poleg njega sta sedela pevec, ki sta sprejemala z umetniškimi ravnodušjem poklone družbe, in se podvžala, da sta popila tisti tucet čaš z žganjem, ki so jima jih ponujali najbolji kričavi častilci — častilci z obrazi, v katere je začrtala skoro vsaka grehota vse svoje stopinje in ki so ravno po svoji zoprnosti posebno bili v oči. Lokavost, živinska strast, pijanost so se zbrale tukaj v najznačilnejših podobah. In ženske — nekaterim se je še obotavljalo na licu zadnji odsev prejšnje svežosti in je ugašal skoro tisti čas, ko si ga gledal; drugim je bilo izbrisano vsako znamenje njihovega spola, kazale so edino ostudno bledino propalosti in zločinstva. Nekateri deklice, druge mlade ženske, vse še v pomladi življenja — ženske so bile najtemnejši in najotožnejši del te žalostne slike.

Fagina ni vse to Bogve kaj vznemirjalo. Željno je gledal med temi zabavami od obličja do obličja, a videti je bilo, da ni srečal tistega, ki ga je iskal. Naposled se mu je posrečilo ujeti z očesom predsednika. Nalahno mu je namignil in odšel iz sobe tako mirno, kakor je prišel.

"S čim vam morem pomoči, Fagin?" je vprašal mož, ki je prišel za njim do stopnic. "No, čete prisesti? Veselilo bi jih prav vse."

Žid je stresel nestrpno z glavo in zaspešal: "Je on tukaj?"

"Ni ga," je odgovoril mož.

"In Barney ni nič sporočil?" je vprašal Fagin.

"Nič," je odgovoril gospodar "Poklek." "Ta se ne gane, dokler ne bo vse varno. Le zanesite se, da so tam doli nekaj zavohali in samo gane se naj, pa imajo takoj sled. Z njim je že vse v redu, z Barneyem, če ne, bi bil o njem že kaj zvedel. Stavim za Barneya, da se dobro ravna. Zanj kar nič ne skrbite."

"Ali pride on nocoj sem?" je vprašal Žid s poudarkom na "on" kakor prej.

"Monksa mislite?" je vprašal gospodar in nekam mečkal.

"Est!" je dejal Žid. "Njega, njega."

"Gotovo," je odgovoril možak in potegnil zlato uro iz žepa. "Vsak trenutek mora priti. Če počakate deset minut, pa bo —"

"Ne, ne!" je odgovoril Žid naglo kakor da mu je odleglo, ker ni te osebe tukaj, čeprav bi tako rad z njo govoril. "Povejte mu, da sem in hotel z njim govoriti in da naj pride še nocoj k meni. Ne, recite jutri. Ker ga ni tukaj, je tudi jutri še dovolj zgodaj."

"Dobro!" je rekel krčmar. "Nič drugega?"

"Zdaj niti besede, ne," je odgovoril Žid in šel po stopnicah navzdol.

"Slišite," je dejal oni ter se nagnil preko naslona, s hrupnim šepetom, "zdaj je čas za dobro kupčijo. Phila Barkerja imam zgoraj, tako je nasut, vsak otrok bi ga navil."

"Aha! Ampak Phila Barkerja še ni prišla ura," je rekel Žid in pogledal navzgor. "Phil Barker ima še več opravkov, preden mu damo brez skrbi slovo. Le

pojdite nazaj v družbo, dragi moj, in recite jim, naj le veselo žive — dokler gre. Ha, ha, ha!"

Gospodar je na starčev smeh odgovoril s smehom, potem se je vrnil k svojim gostom. Toliko da je bil Žid sam, se mu je vrnil na lice prejšnji plahi in zamišljeni izraz. Po kratkem preudarku je poklical izvoška in mu ukazal, naj ga pelje v Bethnal Green. Kake četrte milje pred Sikesevim stanovanjem je kočijaža odslužil in premeril kratko pot peš. "No," je zamrmral Žid, ko je potikal na vrata, "če je v vsem tem skriti kaka ukana, jo bom že izlekel iz tebe, deklica moja, kakor si tudi zvičajna."

Ženska, ki mu je odprla, je rekla, da je dekle v svoji sobi. Fagin je zlezal po tihem po stopnicah in kar meni nič tebi nič stopil v sobo. Dekle je bilo samo. Ležalo je z glavo na mizi in lasje so se ji usipali po njej.

"Pila je," je pomislil Žid, "ali ji je pa samo hudo."

V tem premišljevanju se je starec obrnil in zaprl vrata. Ta šum je dekle zbudil. Ostro mu je pogledala v lokavi obraz, ko ga je vpraševala, kaj ve novega, in ji je pripovedoval, kaj je zvedel od Tobyja Crackita. Ko je končal, se je vrgla z glavo na mizo, kakor jo je našel, in ni rekla besede. Nestrpno je odrinila luč, se presedla dvakrat, trikrat v mrličnem nemiru in vsakokrat podrsala z nogami po tleh; a to je bilo vse.

Ko sta tako molčala, se je Žid nemirno razgledoval po sobi, kakor bi se hotel prepričati, ni li kakkega znamenja, da se je Sikes na skrivaj vrnil. Vidno zadovoljen s svojo preiskavo je dvakrat ali trikrat pokušal in prav tolikokrat skušal sprožiti pogovor. A dekle se je brigalo zanj toliko, kakor bi bil iz kamena. Nazadnje je tvegala še en naskok: mel'si je roke in dejal z najprijaznejšim glasom, ki ga je zmogel:

"In kje bi vi mislili, da je Bill sedaj, draga moja?"

Dekle je zastokalo nekaj težko umljiv odgovor, da ona tega ne ve, in iz pridržanih glasov, ki so se ji trgali, je bilo videti, da joka.

"In fant?" je rekel Žid in napejal oči, da bi ji vsaj nanaglo ujel obraz. "Ubogo detece! Pustili so ga v jarku, Nancyca. Le to premislite!"

"Dete," je vzkliknilo dekletu in nenadoma pogledalo kvišku, "bo-lje zanj, kjer je, kakor med nami. In če le Billu ne bo nič hudega, bi rada, da bi ležal mrtev v jarku in bi mu mlade kosti tam strohnele."

"Kaj?" je vzkliknil Žid prese-nečen.

"Da, to bi rada," je odgovorilo dekletu in pogledalo Židu v oko.

"Vesela bi bila, da mi je izpred oči, in če bi vedela, da je naj-hujše že prestano. Ne morem trpeti, da bi bil poleg mene. Da ga le vidim, pa se mi upre zoper samo sebe in zoper vas vse."

"Pu!" je dejal mož s prezirnim. "Pijana si!"

"Pijana?" je vzkliknilo dekletu grenko. "Tvoja krivda ni, če nisem. Nikoli me ne bi hotel drugične, da ti je dano na voljo — razen zdaj. Nisem ti prave volje, kaj ne?"

"Nisi!" je zavrnil Žid srdito. "Nisi mi prave volje."

"Pa jo predručaj!" se je zasmejalo dekletu.

"Predručaj!" je vzkliknil Žid, na moč razkačen od nepričakovane trme svoje druge in vseh navzkrižnosti te noči, "bom predručal!" Poslušaj me, vlačuga! Mene, ki lahko zadavim

Sikesa s šestimi besedami tako gotovo, kakor če bi imel zdajle njegov volovski vrat med prsti. Če se vrne sam brez fanta — če se je izmotal in mi ga ne izroči mrtvega ali živega — ubij ga ti sama, če nočeš, da pride rablju v roke; in to stori neutegoma, kakor hitro prestopi prag v to sobo, če ne, bo prepozno!"

"Kaj pomeni vse to?" je vzkliknilo nehoti dekletu.

"Kaj to pomeni?" je besnel Žid dalje. "Fant mi je vreden stotine funtov! In kar mi je vrglo naključje na pot — na, po-ber, brez vse nevarnosti! — to naj bi mi napravila prešernost pijane sodrge, ki samo pihneni, pa je ni! In da bi se po vrhu navezal na živega hudiča, ko mu je treba samo hoteti in ima moč, da, da —"

Hrop je starec jedljal in iskal besede in ta trenutek je potlačil svoj kipeči srd in spremenil vse vedenje. Trenutek prej je grabil z rokami po zraku in stikals pest z izbuljenimi očmi in licem, bledim od strasti. Sedaj pa se je zgrudil na stol, se sključil v dve gube in trepetal ob misli, da je sam izdal neko skrito lopovstvo. Po kratkem premolku se je upal ozreti po svoji tovarišici. Kazno je bilo, da se je nekoliko umiril, ker jo je videl v tisti brebriznosti, iz kakršne jo je predramil, ko je prišel v sobo.

"Nancy, ljuba!" je zakrkal Žid s svojim navadnim glasom.

"Ali si me poslušala, draga?"

"Ne mučite me sedaj, Fagin!" je odgovorilo dekletu in trudoma dvignilo glavo. "Če je Billu to pot izpodletelo, bo pa drugič boljše opravil. Marsikatero lepo delo je že storil za vas in jih bo še več, ako bo mogel. Kadar pa ne more, ne more; zato pa mir besedi."

"Pa fant, ljuba moja?" je rekel Žid in mencial vznemirjen z dlanjo ob dlan.

"Za fanta velja, kar za druge," mu je naglo segla v besedo Nancy, "in še enkrat pravim: nadejam se, da je mrtev in rešen vseh nezdov in rešen vas — seveda, če se Billu nič ne zgodi. In če je unesel Toby glavo, je gotovo tudi on na varnem. Za dva Tobyja ga je, kadar kdo hoče."

"In kar sem prej govoril, dra-

ga moja," je pripomnil Žid in upiral vanjo lesketajoče oko.

"Vse morate še enkrat povedati, če ste od mene kaj hoteli," je odgovorila Nancy. "In če kaj hočete, rajši počakajte do jutri. Za minuto ste me razdramil, zdaj sem pa že spet vsa matakata."

Fagin je vprašal še več reči, vse, da bi se prepričal, ali je kaj posnela iz tistih njegovih nepremišljenih besed. A odgovarjala mu je tako brez ovinkov, hkrati pa ni kazala pod njegovimi prodirnimi pogledi niti malo zadrževanja, tako da se mu je potrdila njegova prva misel, da se ga je malo čez mero nalezla. Nancy res ni bila brez te slabosti, ki se je bila pri židovih gojenkah zelo razpasla. Že v mladih letih jih je žid v tem bolj spodbujal kot krotil. Njena neredna vnanjščina in močni duh po brinovcu, ki je bil v sobi, sta Faginovo domnevo krepko podpirala; in ker jo je obšla po hipnem, že omenjenem izbruhu strasti najprej brezbrizna topost, a so se ji takoj nato čustva zmešala, da se je minuto jokala in že drugi hip vzklikala, da "se ni treba nič bati," in se bavila poleg tega z računi, kako različno traja čas bil zapazil.

OSLADITE VELIKONOČNO KOSILO:

FINA, SLADKA VINA, AMERICAN PORT, MUSKATELA IN SHERRY

Izborno belo in rdeče vino iz sodov, ki drže 3,000 galonov. Cena nizka in postrežba hitra.

THOM KRASOVEC in SINOVI, lastniki

NOTTINGHAM WINERY

17721 Waterloo Rd. KENmore 6121

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena \$ 2.00

in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

AMERICA'S LOWEST PRICED FULL-SIZE CAR... NOW HAS A THREE FULL YEAR OR

100,000 MILE GUARANTEE!

...introducing a new policy... Joseph W. Frazer, President of

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prebridko vest, da smo za vedno izgubili našega preljubljenega in nikdar pozabljenega očeta

JOHN ZORC

Po kratki boleznij pljučnici in previden s svetimi zakramenti so zatisnili svoje trudne oči dne 18. januarja, 1940 v starosti 56 let. Rojeni 24. junija, 1883.

Po spremstvu iz Joseph Zele in Sinovi pogrebne kapele in opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida, smo jih položili k večnemu počitku dne 22. januarja, 1940 na Calvary pokopališče.

V hvaležnosti si štejemo v dolžnost, da se prisrčno zahvalimo Rev. Matiji Jagru za podeljene svete zakramente in za opravljene cerkvene pogrebne obrede.

Prisrčno se želimo zahvaliti bratu pokojnega očeta, namreč stricu Louis Zorcu, ki nam je bil v pomoč in tolažbo v boleznij in v teh bridkih urah, kakor tudi vsem drugim, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en ali drugi način v teh žalostnih in težkih dnevih. Enako tudi lepa hvala vsem, ki so prišli pokojnega pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti in vsem, ki so se udeležili svete maše in pogreba.

Naša prisrčna zahvala naj velja vsem, ki so darovali za svete maše za pokojnega, in sicer: Mr. in Mrs. Louis Zorc, Varian Ave.; Mrs. Uršula Dejak, Mr. in Mrs. Stanley Zorc, Mr. Stanley Turk, Mr. in Mrs. Jack Turk in družina, družina Strauss, Schaefer Ave.; družina Leban, Varian Ave.; Mr. in Mrs. Mike Zernic, Mr. in Mrs. Frank Rode, Mr. in Mrs. Benčina, Mr. Louis Safran in družina, Mr. in Mrs. Max Pevec, družina Markuzić, Bonna Ave.; Mr. in Mrs. Tom Rudel, Mr. in Mrs. John Skrajner sr., Mr. in Mrs. Frank Gercar, Mr. in Mrs. Frank Komar, Kraina in Slabe družine, Stan in Lou Andolek, Mr. in Mrs. John Paulin in družina, Mr. in Mrs. Anthony Urbas jr., Mr. in Mrs. Joseph Koprce, Mr. in Mrs. Joseph Piks, Mr. Frank Zavissek, Mr. in Mrs. John Fortuna in družina, Mr. in Mrs. Ignac Salehar, Tine in Uršula Trtnik, družina Podržaj, Schaefer Ave.; Mr. John Javnik, Miss Mary Alich, Caroline in Mary Kasic, Mr. in Mrs. John Bratovich, Mr. in Mrs. Jakob Porenta, Mrs. Frances Eckhart, Mr. in Mrs. Anton Jerman, Mrs. Josephine Polis, Mary Slosar, Frances Markuzić, Mr. Frank Bohinc, Mr. in Mrs. John Skrajner, jr., Mr. in Mrs. Joe Blatnik, Frances Vicić, Mr. in Mrs. Lee Novak, Mr. Pete Vazmina, Employees of Monmouth Products Co.

Iskreno se želimo zahvaliti sledečim, ki so v blag spomin pokojnemu položili krasne vence ob krsti: Mr. in Mrs. Louis Zorc, Mr. John Hočevar, Mr. in Mrs. Frank Kramer družina, Vehar družina, Mr. in Mrs. Valentine Turk, Schaefer Ave.; Mr. in Mrs. Val. in Jennie Turk, Budan družina, Mr. in Mrs. Albert Glicker, Mr. in Mrs. Joseph Kraiger, Mr. Louis Novak, Mr. in Mrs. John Flaisman in družina, društvo Lunder Adamič, št. 20 SSPZ, Employees of Foote Burt Co.

Ravno tako se želimo zahvaliti vsem, ki so dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu, in sicer: Mr. Frank Kramer, Mr. Valentine Turk, Mr. Edward Turk, Mr. Adolph Clemens, Mr. Nick Zuanich, Mr. Walter Gaus, Mr. Frank Bohinc.

Nadalje se želimo iskreno zahvaliti članom društva Lunder Adamič, št. 20 SSPZ za lepo udeležbo pri pogrebu, posebno pa nosilcem krste, ki so ga spremili in položili k večnemu počitku.

Iskrena zahvala naj velja tudi pogrebni zavo-du Josip Zele in Sinovi za vso prijazno postrežbo in za lepo urejeni pogreb.

Slučajno, če se je katero ime pomotoma prezrlo, prosimo oprostjenja ter se jim ravno tako prisrčno zahvaljujemo.

Vam, preljubljeni in nikdar pozabljeni dragi oče, pa v globoki žalosti želimo, da počivate mirno v zasluženem počitku. Večna luč naj Vam sveti in naj Vam bo lahka ameriška zemlja.

Žalujejo ostali:

JACK in STANLEY, sinova; FRANCES, hči. FRANCES, snaha; FRANCES MARIE, vnukinja. apuška tukaj tudi brata LOUIS ZORC, v stari do-ovini pa brata ANTONA in druge sorodnike tukaj in v domovini.

cleveland, O., 20. marca, 1940.